

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 14. novembra 2013*

„Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep 2005/214/PZN — Uporaba načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni — ‚Sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve‘ — ‚Unabhängiger Verwaltungssenat‘ v avstrijskem pravu — Narava in obseg sodnega nadzora, ki ga izvaja sodišče v državi članici izvršiteljici“

V zadevi C-60/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 35 EU, ki ga je vložilo Vrchní soud v Praze (Češka republika) z odločbo z dne 27. januarja 2012, ki je prispela na Sodišče 7. februarja 2012, v postopku glede izvršitve denarne kazni, izdane zoper

Mariána Baláža,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, K. Lenaerts, podpredsednik, A. Tizzano, L. Bay Larsen, T. von Danwitz in A. Borg Barthet, predsedniki senata, A. Rosas, J. Malenovský, A. Arabadžiev, C. Toader (poročevalka), in E. Jarašiūnas, sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: M. Aleksejev, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. marca 2013,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za češko vlado M. Smolek, J. Vlácil in D. Hadroušek, agenti,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z M. Russo, avvocato dello Stato,
- za nizozemsko vlado B. Koopman in C. Wissels, agentki,
- za avstrijsko vlado C. Pesendorfer in P. Cede, agenta,
- za švedsko vlado A. Falk in K. Ahlstrand-Oxhamre, agentki,
- za Evropsko komisijo R. Troosters in Z. Malůšková, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 18. julija 2013

* Jezik postopka: češčina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, str. 16), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL L 81, str. 24, v nadaljevanju: Okvirni sklep).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka izvršitve, ki se nanaša na izterjavo globe, izrečene M. Balážu, češkemu državljanu, zaradi prekrška v cestnem prometu, ki ga je ta storil v Avstriji.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 1, 2, 4 in 5 Okvirnega sklepa je navedeno:
 - „(1) Evropski svet je na zasedanju v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 potrdil načelo vzajemnega priznavanja, ki mora postati temelj pravosodnega sodelovanja tako v civilnih kot v kazenskih zadevah znotraj Unije.
 - (2) Načelo vzajemnega priznavanja je treba uporabljati za denarne kazni, ki jih izrečejo pravosodni ali upravni organi, da bi olajšali izvršbo takšnih kazni v državah članicah, razen v državi, kjer je bila kazen izrečena.

[...]

 - (4) Ta okvirni sklep mora zajemati tudi denarne kazni, izrečene za prekrške v cestnem prometu.
 - (5) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe in ki jih določa Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti poglavje VI Listine. [...]
- 4 Člen 1 Okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitve“, določa:

„V tem okvirnem sklepu:

 - (a) ‚odločba‘ pomeni dokončno odločbo, s katero je fizični ali pravni osebi naloženo plačilo denarne kazni, pri čemer gre za odločbo:

[...]

 - (iii) organa države izdajateljice, razen sodišča, za dejanja, ki se po pravu države izdajateljice kaznujejo, ker pomenijo kršitev pravnih predpisov, pod pogojem, da je zadevna oseba imela možnost zadevo predložiti v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;

[...]
 - (b) ‚denarna kazen‘ pomeni obveznost plačila:
 - (i) denarnega zneska iz odločbe o obsodbi zaradi kršitve;

[...]

(c) ‚država izdajateljica‘ pomeni državo članico, v kateri je bil izdana odločba v smislu tega okvirnega sklepa;

(d) ‚država izvršiteljica‘ pomeni državo članico, kateri je bil posredovana odločba v izvršbo.“

5 Člen 3 Okvirnega sklepa, naslovljen „Temeljne pravice“, določa:

„Ta okvirni sklep ne vpliva na obveznost spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, določenih v členu 6 Pogodbe [EU].“

6 Člen 4(1) Okvirnega sklepa določa, da se odločbo skupaj s potrdilom, sestavljenim v skladu s primerljivim modelom iz Priloge k Okvirnemu sklepu, posreduje „državi članici, v kateri ima fizična ali pravna oseba, zoper katero je bila izdana odločba, premoženje ali dohodke, tam običajno prebiva ali ima, v primeru pravne osebe, tam registriran sedež“.

7 Člen 5 Okvirnega sklepa, naslovljen „Področje uporabe“, določa kršitve, v zvezi s katerimi so odločbe priznane in izvršene na podlagi Okvirnega sklepa. Podrobneje, člen 5(1) tega sklepa določa:

„Če so naslednje kršitve kaznive v skladu z opredelitvijo po zakonodaji države izdajateljice, imajo pod pogoji iz tega okvirnega sklepa in brez preverjanja dvojne kaznivosti dejanja, za posledico priznanje in izvršbo odločb:

[...]

— ravnanja, ki so v nasprotju s predpisi o varnosti v prometu [...].“

8 Člen 6 Okvirnega sklepa, naslovljen „Priznavanje in izvršba odločb“, določa:

„Pristojni organi v državi izvršiteljici priznajo odločbo, ki jim je bila posredovana v skladu s členom 4, brez nadaljnjih formalnosti in nemudoma ukrenejo vse potrebno za njeno izvršbo, razen če pristojni organ sklene, da bo uveljavljal enega izmed razlogov za zavrnitev priznanja ali izvršbe, ki so predvideni v členu 7.“

9 Člen 7(2) in (3) Okvirnega sklepa določa:

„2. Poleg tega lahko pristojni organ v državi izvršiteljici priznanje ali izvršbo odločbe zavrne, če:

[...]

(g) glede na potrdilo iz člena 4 zadevna oseba v pisnem postopku v skladu s pravom države izdajateljice ni bila obveščena osebno ali prek zastopnika, pooblaščenega v skladu z nacionalnim pravom, o pravici, da izpodbija odločbo, in o rokih za takšno pravno sredstvo;

[...]

(i) glede na potrdilo iz člena 4 oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo, razen če je v potrdilu navedeno, da je bila oseba v skladu z dodatnimi procesnimi zahtevami, določenimi v nacionalnem pravu države izdajateljice:

(i) pravočasno

— osebno povabljena in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, ali če je bila zadevna oseba dejansko kako drugače uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila ta oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem,

in

— obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži,

ali

(ii) je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal,

ali

(iii) potem ko ji je bila vročena odločba in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preuči, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe:

— izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe,

ali

— ni zahtevala ponovnega sojenja ali vložila pritožbe v ustreznem roku;

[...]

3. Preden pristojni organ v državi izvršiteljici v primerih iz odstavkov 1 ter 2(c), (g), (i) in (j) odloči, da bo bodisi v celoti bodisi delno zavrnil priznanje in izvršbo odločbe, se na kakršen koli primeren način posvetuje s pristojnim organom v državi izdajateljici in ga, kadar je to ustrezno, zaprosi, da mu brez odlašanja posreduje informacije, ki jih potrebuje.“

10 Člen 20(3) in (8) Okvirnega sklepa določa:

„3. Če je potrjeno iz člena 4 razlog za domnevo, da so bile kršene temeljne pravice ali temeljna pravna načela iz člena 6 Pogodbe, lahko vsaka država članica ugovarja priznavanju in izvršbi odločb. Uporabi se postopek iz člena 7(3).

[...]

8. Vsaka država članica, ki v določenem koledarskem letu uporabi odstavek 3, Svet in Komisijo na začetku naslednjega koledarskega leta obvesti o primerih, v katerih je bilo zaradi razlogov, navedenih v tej določbi, zavrnilo priznanje ali izvršbo odločbe.“

Češko pravo

- 11 V češkem pravu sta priznavanje in izvršba denarnih kazni, ki so jih izrekla sodišča druge države članice od Češke republike, zagotovljena v skladu z zakonom o kazenskem postopku. Člen 460o(1) tega zakona v različici, ki je veljala, ko so češka sodišča izdala navedene odločbe v zadevi v glavni stvari (zakon št. 141/1961 o kazenskem postopku pred sodiščem, v nadaljevanju: zakon o kazenskem postopku), določa:

„Določbe tega člena se uporabljajo za postopek priznavanja in izvršbe dokončne odločbe o obsodbi za kršitev ali drugo kaznivo dejanje ali odločbe, izdane na njeni podlagi, če je bila izdana v skladu s predpisi [U]nije [...],

(a) če je v njej izrečena denarna kazen,

[...]

kadar jo je izdalo sodišče Češke republike v kazenskem postopku [...], ali sodišče druge države članice [U]nije v kazenskem postopku, ali upravni organ take države, če je zoper odločbo upravnega organa o kršitvi ali drugem kaznivem dejanju mogoče vložiti pritožbo pri sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve [...]“

- 12 Člen 460r zakona o kazenskem postopku določa:

„(1) Krajský soud [okrožno sodišče] po predložitvi pisnih stališč državnega tožilca na javni obravnavi s sodbo odloči o tem, ali se odločba druge države članice [U]nije o denarni kazni ali globi, ki so mu jo posredovali pristojni organi te države, prizna in izvrši ali pa se priznanje in izvršba odločbe zavrneta. Sodba se vroči zadevni osebi in državnemu tožilstvu.

[...]

(3) Krajský soud zavrne priznanje in izvršbo odločbe druge države članice [U]nije na področju denarnih kazni in glob iz odstavka 1, če

[...]

(i) sta priznanje in izvršba odločbe v nasprotju z interesi Češke republike, kot so varovani s členom 377,

[...]

(4) Če Krajský soud ugotovi, da obstaja razlog za zavrnitev priznanja in izvršbe odločbe države članice [U]nije na področju denarnih kazni in glob iz odstavka 3(c) ali (i), pred zavrnitvijo priznanja in izvršbe zaprosi za mnenje pristojne organe države članice, ki so sprejeli odločbo, katere priznanje in izvršba se zahtevata, zlasti da bi pridobilo vse informacije, potrebne za sprejetje odločbe; po potrebi lahko Krajský soud zahteva, da mu pristojni organi takoj posredujejo potrebne dodatne dokumente in informacije.“

Avstrijsko pravo

- 13 V avstrijskem pravem sistemu so kršitve „prava o prekrških“ ločene od kršitev „kazenskega prava“. V obeh primerih imajo osebe, ki so obtožene kršitev, dostop do sodišča.

- 14 Postopek v zvezi s prekrški je določen v zakonu iz leta 1991 o prekrških (Verwaltungsstrafgesetz 1991, BGBl. 52/1991, v nadaljevanju: VStG). Te prekrške na prvi stopnji obravnava Bezirkshauptmannschaft (regijski upravni organ, v nadaljevanju: BHM). Ko so izčrpana vsa pravna sredstva pred tem upravnim organom, je zoper odločbo Bezirkshauptmannschaft mogoča pritožba na Unabhängiger Verwaltungssenat in den Ländern (v nadaljevanju: Unabhängiger Verwaltungssenat).

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 15 BHM Kufstein je z dopisom z dne 19. januarja 2011 pri Krajský soud v Ústí nad Labem (okrožno sodišče v Ústí na Labi, Češka republika) vložil zahtevo za priznanje in izvršbo odločbe z dne 25. marca 2010, s katero je bila M. Balážu naložena denarna kazen za prekršek v cestnem prometu. Dopis je vseboval potrdilo, sestavljeno v češčini, kot to določa člen 4 Okvirnega sklepa, in „obsodbo“ („Strafverfügung“).
- 16 Iz teh dokumentov je razvidno, da M. Baláž 22. oktobra 2009 med vožnjo tovornega vozila s polpriklonnikom, registriranega v Češki republiki, v Avstriji ni upošteval znaka „Prepovedan promet za tovorna vozila, težja od 3,5 ton“. Zato sta mu bili izrečeni denarna kazen 220 EUR in v primeru neplačila v predpisanem roku kazen odvzema prostosti za 60 ur.
- 17 Kot izhaja iz predložitvene odločbe, je bilo v potrdilu BHM Kufstein navedeno, da je zadevna odločba odločba organa države izdajateljice, ki ni sodišče, za dejanja, ki se po pravu države izdajateljice kaznujejo, ker pomenijo kršitev pravnih predpisov. Poleg tega je v tem potrdilu navedeno, da je imela zadevna oseba možnost zadevo predložiti v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve.
- 18 V tem potrdilu je bilo navedeno, da je ta odločba postala pravnomočna in izvršljiva 17. julija 2010. M. Baláž namreč navedene odločbe ni izpodbijal, kljub dejstvu, da je bil v skladu s pravom države izdajateljice obveščen o pravici, da pri sodišču vloži pritožbo sam ali prek zastopnika, ki se postavi ali imenuje v skladu z nacionalnim pravom.
- 19 Krajský soud v Ústí nad Labem je za 17. maj 2011 razpisalo javno obravnavo, da bi preučilo zahtevek, ki ga je vložil BHM Kufstein. Na tej obravnavi je bilo ugotovljeno, da je kazensko odločbo, ki jo je izrekel BHM Kufstein, M. Balážu vročilo Okresní soud v Teplicích (okrajno sodišče v Teplicah, Češka republika) 2. julija 2010 v češčini in da je bila v njej navedena možnost, da se bodisi ustno bodisi pisno, vključno po elektronski pošti, vloži pritožba v roku dveh tednov od njene vročitve, in tudi možnost, da se v ugovoru predložijo dokazi v obrambo in da se vloži pritožba pri Unabhängiger Verwaltungssenat.
- 20 Po postopku je Krajský soud v Ústí nad Labem ugotovilo, da M. Baláž ni uveljavljal pravnega sredstva, ki ga je imel na voljo (Einspruch), in izreklo sodbo, s katero je potrdilo navedeno odločbo in jo razglasilo za izvršljivo na ozemlju Češke republike.
- 21 M. Baláž je 6. junija 2011 pri Vrchní soud v Praze (vrhovno sodišče v Pragi, Češka republika) vložil pritožbo zoper to sodbo. Kot je razvidno iz predložitvene odločbe, je v pritožbi med drugim navedel, da je na eni strani mogoče dvomiti o podatkih iz potrdila, ki ga je izdal BHM Kufstein, in na drugi, da odločbe zadnjenedenega ni mogoče izvršiti, ker zoper njo ni bilo mogoče vložiti pritožbe pri sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve. M. Baláž namreč meni, da avstrijska zakonodaja določa pritožbo zoper odločbo v zvezi s prekrškom v cestnem prometu samo pri Unabhängiger Verwaltungssenat in torej ne omogoča predložitve zadeve v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve.

- 22 Vrchní soud v Praze mora v zvezi s tem presoditi, ali ukrep, ki ga je sprejel BHM Kusftein, pomeni odločbo v smislu člena 460o(1)(a) zakona o kazenskem postopku in torej odločbo v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa. Če je odgovor na to vprašanje pritrديلen, je treba torej odločiti, ali so pogoji za priznanje in izvršbo te odločbe v Češki republiki izpolnjeni.
- 23 Vrchní soud v Praze je v teh okoliščinah prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba izraz ‚sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve‘ iz člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa [...] razlagati kot samostojni pojem prava Unije [...]?
 2. (a) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrديلen, kakšne splošne opredeljujoče značilnosti mora imeti sodišče države [članice], ki lahko na pobudo zadevne osebe odloča o tožbi te osebe v zvezi z odločbo, ki jo je izdal organ, ki ni sodišče (upravni organ), da ga je mogoče opredeliti za ‚sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve‘, v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa?
 - (b) Ali se avstrijski neodvisni upravni senat [...] lahko šteje za ‚sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve‘, v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa?
 - (c) Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali mora izraz ‚sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve‘ v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa pristojni organ države izvršiteljice razlagati na podlagi prava države, katere organ je izdal odločbo v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa, ali na podlagi prava države, ki odloča o priznanju in izvršitvi take odločbe?
 3. Ali je ‚možnost zadevo predložiti v razsojanje‘ ‚sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve‘, v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa zagotovljena tudi, če zadevna oseba zadeve ne more neposredno predložiti v razsojanje ‚sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve‘, ampak mora najprej izpodbijati odločbo organa, ki ni sodišče (upravni organ), zaradi česar odločba tega organa izgubi učinke in začne teči običajni postopek pred tem organom, pritožbo pri ‚sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve‘, pa je mogoče vložiti šele zoper odločbo tega organa v tem običajnem postopku?

Ali je v zvezi z zagotovitvijo ‚možnosti zadevo predložiti v razsojanje‘, treba odgovoriti tudi na vprašanja, ali ima pritožba, o kateri odloča ‚sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve‘, značilnosti rednega pravnega sredstva (to je pravno sredstvo, vloženo zoper odločbo, ki še ni dokončna) ali izrednega pravnega sredstva (to je pravno sredstvo, vloženo zoper dokončno odločbo) in ali je ‚sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve‘ na podlagi te pritožbe pristojno, da preuči zadevo v celoti tako glede dejanskih kot pravnih vprašanj?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje ter drugo vprašanje, točki (a) in (b)

- 24 Predložitveno sodišče s prvim in drugim vprašanjem, točki (a) in (b), ki ju je treba preučiti skupaj, sprašuje, ali je treba pojem „sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“ v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa razlagati kot samostojni pojem prava Unije in če je odgovor pritrديلen, katera so upoštevna merila v zvezi s tem. Sprašuje tudi, ali Unabhängiger Verwaltungssenat spada v okvir tega pojma.

- 25 V zvezi s tem je treba pojasniti, da v nasprotju s tem, kar zatrjujejo nizozemska in švedska vlada ter v točki 45 sklepnih predlogov generalna pravobranilka, pojem „sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“ ne sme biti prepuščen presoji posamezne države članice.
- 26 Iz zahteve po enotni uporabi prava Unije je razvidno, da je treba ta pojem, ki je odločilen za opredelitev področja uporabe Okvirnega sklepa, kadar člen 1(a)(iii) Okvirnega sklepa v zvezi s pojmom „sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“ ne napotuje na pravo držav članic, v celotni Uniji razlagati samostojno in enotno ob upoštevanju okvira, v katerega je umeščena določba, in cilja, ki ga zadevna ureditev uresničuje (glej po analogiji sodbi z dne 17. julija 2008 v zadevi Kozłowski, C-66/08, ZOdl., str. I-6041, točki 41 in 42, in z dne 16. novembra 2010 v zadevi Mantello, C-261/09, ZOdl., str. I-11477, točka 38).
- 27 Kot to izhaja zlasti iz členov 1 in 6 ter uvodnih izjav 1 in 2 Okvirnega sklepa, je njegov cilj vzpostaviti mehanizem za učinkovito čezmejno priznavanje in izvršbo dokončnih odločb, s katerim je fizični ali pravni osebi naložena denarna kazen zaradi storitve ene od kršitev, navedenih v členu 5.
- 28 Res je, da lahko pristojni organi države izvršiteljice, če je potrdilo iz člena 4 Okvirnega sklepa, ki je priloženo odločbi o naložitvi denarne kazni, razlog za domnevo, da so bile kršene temeljne pravice ali temeljna pravna načela iz člena 6 PEU, zavrnejo priznanje in izvršbo take odločbe, kadar obstaja eden od razlogov za zavrnitev priznanja in izvršbe, naštetih v členu 7(1) in (2) Okvirnega sklepa, ter na podlagi njegovega člena 20(3).
- 29 Ob upoštevanju tega, da se z načelom vzajemnega priznavanja, na katerem temelji sistematika Okvirnega sklepa, zahteva, da morajo države članice načeloma priznati odločbo o naložitvi denarne kazni, ki je bila posredovana na podlagi člena 4 Okvirnega sklepa, brez nadaljnjih formalnosti in nemudoma ukreniti vse potrebno za njeno izvršbo, je treba razloge za zavrnitev priznanja ali izvršbe take odločbe razlagati strogo (glej po analogiji sodbo z dne 29. januarja 2013 v zadevi Radu, C-396/11, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 30 Taka razlaga še toliko bolj velja, ker medsebojno zaupanje držav članic, ki je temelj pravosodnega sodelovanja v Uniji, spremljajo ustrezni varstveni ukrepi. V ta namen je treba poudariti, da na podlagi člena 20(8) Okvirnega sklepa vsaka država članica, ki v določenem koledarskem letu uporabi člen 7(3) Okvirnega sklepa, Svet in Komisijo na začetku naslednjega koledarskega leta obvesti o primerih, v katerih je bilo zaradi razlogov, navedenih v tej določbi, zavrnjeno priznanje ali izvršba odločbe.
- 31 Če pristojni organ države izvršiteljice podvomi o tem, da so bili zgoraj navedeni pogoji za priznanje odločbe o naložitvi denarne kazni v danem primeru izpolnjeni, lahko zahteva, da mu pristojni organ države izdajateljice, preden izpelje sklepe iz presoje, ki jo je v odgovor podal zadnjenavedeni organ, posreduje dodatne potrebne informacije in podatke (glej v tem smislu v zvezi z Okvirnim sklepom Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL L 190, str. 1) zgoraj navedeno sodbo z dne 16. novembra 2010 v zadevi Mantello, točka 50).
- 32 V tem zakonodajnem okviru se je treba pri razlagi pojma „sodišče“ iz člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa opreti na merila, ki jih je Sodišče določilo za presojo vprašanja, ali je predložitveni organ „sodišče“ v smislu člena 267 PDEU. V tem smislu Sodišče v skladu z ustaljeno sodno prakso upošteva vse elemente, kot so zakonska podlaga organa, njegova stalnost, obveznost njegove sodne pristojnosti, kontradiktornost postopka, uporaba pravnih pravil s strani organa in njegova neodvisnost (glej po analogiji sodbo z dne 14. junija 2011 v zadevi Miles in drugi, C-196/09, ZOdl., str. I-5105, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 33 Glede pojma „pristojno zlasti za kazenske zadeve“ je res, da je bil Okvirni sklep sprejet na podlagi členov 31(1)(a) EU in 34(2)(b) EU v okviru pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah.

- 34 Vendar v skladu s členom 5(1) Okvirnega sklepa področje njegove uporabe vključuje kršitve v zvezi z „ravnanji, ki so v nasprotju s predpisi o varnosti v prometu“. Vendar se te kršitve v različnih državah članicah ne obravnavajo enotno, v nekaterih so opredeljene kot upravni prekrški, v drugih pa kot kazniva dejanja.
- 35 Iz tega sledi, da je treba, da bi zagotovili polni učinek Okvirnega sklepa, uporabiti razlago izraza „pristojno zlasti za kazenske zadeve“, v kateri opredelitev kršitev, ki jo poda država članica, ni odločilna.
- 36 Zato mora pristojno sodišče v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa uporabiti postopek, ki ima bistvene značilnosti kazenskega postopka, vendar se ne zahteva, da ima to sodišče izključno kazensko pristojnost.
- 37 Da bi se presodilo, ali je mogoče v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, Unabhängiger Verwaltungssenat šteti za sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve v smislu Okvirnega sklepa, je treba celovito presoditi več objektivnih elementov, ki so značilni za tak organ in njegovo delovanje.
- 38 V zvezi s tem je treba uvodoma spomniti, da je, kot je utemeljeno poudarilo predložitveno sodišče, Sodišče že odločilo, da ima organ, kot je Unabhängiger Verwaltungssenat, vse značilnosti, ki se zahtevajo za to, da bi se priznal kot sodišče v smislu člena 267 PDEU (sodba z dne 4. marca 1999 v zadevi HI, C-258/97, Recueil, str. I-1405, točka 18).
- 39 Dalje, kot je razvidno iz informacij, ki jih je posredovala avstrijska vlada v svojih pisnih in ustnih stališčih, čeprav je Unabhängiger Verwaltungssenat formalno ustanovljen kot neodvisni upravni organ v skladu s členom 51(1) VStG, je med drugim vendarle pristojen za obravnavanje pritožb na področju upravnih kršitev, med katere spadajo tudi prekrški v cestnem prometu. V okviru tega pravnega sredstva, ki ima odložilni učinek, ima neomejeno sodno pristojnost in uporablja kazenski postopek, za katerega je določeno spoštovanje ustreznih procesnih jamstev na kazenskem področju.
- 40 V zvezi s tem je treba spomniti, da med veljavna procesna jamstva spadajo načelo *nulla poena sine lege*, določeno v členu 1 VStG, načelo inkriminiranja le v primeru odgovornosti za kršitev in kazenske odgovornosti, določene v členih 3 in 4 VStG, ter načelo sorazmernosti sankcije s stopnjo odgovornosti in dejstvi, določeno v členu 19 VStG.
- 41 Unabhängiger Verwaltungssenat je treba torej opredeliti kot „sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“ v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa.
- 42 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na prvo in drugo vprašanje, točki (a) in (b), odgovoriti tako, da je pojem „sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“ v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa, samostojen pojem prava Unije in ga je treba razlagati tako, da zajema vsako sodišče, ki uporablja postopek, ki izpolnjuje bistvene značilnosti kazenskega postopka. Unabhängiger Verwaltungssenat ta merila izpolnjuje, zato je treba šteti, da spada v okvir navedenega pojma.
- 43 Ob upoštevanju odgovora na prvo in drugo vprašanje, točki (a) in (b), na drugo vprašanje, točka (c), ni treba odgovoriti.

Tretje vprašanje

- 44 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(a)(iii) Okvirnega sklepa razlagati tako, da je treba šteti, da ima oseba možnost predložiti zadevo v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve, tudi če je morala pred vložitvijo pravnega sredstva spoštovati predhodni upravni postopek in če sta v zvezi s tem narava in obseg nadzora, ki ga opravlja pristojno sodišče, upoštevana za priznavanje in izvršbo odločbe o naložitvi denarne kazni.

- 45 Prvič, glede vprašanja, ali je pravica do pravnega sredstva zagotovljena ne glede na obveznost spoštovanja predhodnega upravnega postopka, preden zadevo preuči sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve, v smislu Okvirnega sklepa, je treba poudariti, tako kot so to storili predložitveno sodišče in vse stranke, ki so Sodišču predložile stališča, da člen 1(a)(iii) Okvirnega sklepa ne določa, da je treba zadevo predložiti neposredno takemu sodišču.
- 46 Okvirni sklep se namreč uporablja tudi za denarne kazni, ki jih naložijo upravni organi. Zato je mogoče, kot je utemeljeno poudarila nizozemska vlada, ob upoštevanju posebnosti pravnih sistemov držav članic zahtevati izvedbo predhodne upravne faze. Vendar za dostop do sodišča, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve, ne smejo biti določeni taki pogoji, zaradi katerih bi bil ta onemogočen ali čezmerno otežen (glej po analogiji sodbo z dne 28. julija 2011 v zadevi Samba Diouf, C-69/10, ZOdl., str. I-7151, točka 57).
- 47 Drugič, glede obsega in narave nadzora, ki ga opravlja pristojno sodišče, ki mu je mogoče predložiti zadevo, mora biti zadnjenavedeno neomejeno pristojno, da preuči zadevo tako glede pravne presoje kot glede presoje dejanskih okoliščin, in mora imeti zlasti možnost, da se preučijo dokazi in da se na tej podlagi ugotovi odgovornost zadevne osebe in ustreznost kazni.
- 48 Tretjič, dejstvo, da zadevna oseba ni vložila pritožbe in da je zato postala zadevna denarna kazen dokončna, ne vpliva na uporabo člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa, ker v skladu s to določbo zadostuje, da je zadevna oseba „imela možnost“ zadevo predložiti v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve.
- 49 Glede na zgoraj navedeno je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1(a)(iii) Okvirnega sklepa razlagati tako, da je treba šteti, da ima oseba možnost zadevo predložiti v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve, tudi če je morala pred vložitvijo pravnega sredstva spoštovati predhodni upravni postopek. To sodišče mora biti neomejeno pristojno, da preuči zadevo tako glede pravne presoje kot glede presoje dejanskih okoliščin.

Stroški

- 50 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Pojem „sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“ v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je samostojen pojem prava Unije in ga je treba razlagati tako, da zajema vsako sodišče, ki uporablja postopek, ki izpolnjuje bistvene značilnosti kazenskega postopka. Unabhängiger Verwaltungssenat in den Ländern (Avstrija) ta merila izpolnjuje in zato je treba šteti, da spada v okvir navedenega pojma.**
- 2. Člen 1(a)(iii) Okvirnega sklepa 2005/214, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, je treba razlagati tako, da je treba šteti, da ima oseba možnost predložiti zadevo v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve, tudi če je morala pred vložitvijo pravnega sredstva spoštovati predhodni upravni postopek. To sodišče mora biti neomejeno pristojno, da preuči zadevo tako glede pravne presoje kot glede presoje dejanskih okoliščin.**

Podpisi